VIẾT CHO TUỔI 30
Nguyễn Tường Tuấn

Chương # 11: Bình tĩnh trong thất bại.

Tôi đã dán mắt vào TV tối ngày Thứ ba 4/2/20, để theo dõi từ đầu đến cuối bài diễn văn của Tổng thống Donald J. Trump đọc trước lưỡng viện Quốc hội Hoa Kỳ. Chưa đầy 24 giờ đồng hồ sau, Thứ tư 5/2/20 Thượng nghị viện Hoa Kỳ với 100 Thượng nghị sĩ sẽ bỏ phiếu quyết định luận tội hay không Tổng thống Trump. Thật là lịch sử, và cũng không kém khôi hài! Kết quả tại Thượng viện ra sao thì cả thế giới đã biết trước rồi, ông Trump không bị kết tội. Theo Hiến pháp Hoa Kỳ, cần đến 2/3 số phiếu của Thượng nghị sĩ, tức là 67 phiếu thuận để truất phế một tổng thống, không cách nào đảng Dân chủ đạt được con số này. Chưa nói đến các tố cáo vu vơ của những dân biểu Dân chủ, dựa theo chứng cớ đến từ người này nghe qua người kia, không một toà án văn minh nào chấp nhận!

Bài viết sẽ tập trung vào thái độ cũng như phản ứng của hai bên như thế nào qua bài diễn văn trước Quốc hội? Và bản thân tôi đã học được nhiều hơn những gì mình mong muốn.

Gác qua những thiên kiến cá nhân, ủng hộ hay chống đối ông Trump. Cũng đừng khoác vào mình chiếc áo đảng phái Cộng hoà hay Dân chủ. Thử đặt mình vào vị trí một khán giả đi xem trận đấu giữa hai đối thủ, giữa hai đội bóng, cuối cùng cũng sẽ có một bên thắng và bên thua. Người khán giả công tâm nhất sẽ tìm ra nhiều điều thú vị. **Ngay cả nếu "phe ta" thua cũng cần học để tìm ra chiến thuật mới thay đổi**.

SỰ KIỆN # 1. Ghi nhận của Phóng viên truyền hình CNN: Jake Tapper, theo truyền thống, Chủ tịch Hạ nghị viện luôn luôn đọc lời chào mừng Tổng thống bằng câu nghi lễ như sau: "**Thưa đồng viện Quốc hội, thật là một đặc quyền và vinh dự cho tôi được giới thiệu cùng quý vị Tổng thống Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ**." Đây là thủ tục nghi lễ, dù cho tổng thống có thuộc đảng đối lập với Chủ tịch Quốc hội thì cũng phải nói, không thay đổi được. Nhưng bà Nancy Pelosi đã phá truyền thống trong buổi tối ngày Thứ ba 4/2/20, bà chỉ nói ngắn gọn: "**Thưa các đồng nghiệp, Tổng thống Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ**." ["Traditionally, the Speaker says: 'Members of Congress, I have the high privilege and distinct honor of presenting to you the President of the United States.' (Tonight) Speaker Pelosi said, 'Members of Congress, the President of the United States". Jake Tapper] CNN chưa bao giờ thân thiện với TT. Trump, chúng ta có thể tin là Jake Tapper không thiên vị khi nêu ra chi tiết này.

Bạn đọc nghĩ sao, khi mình là khách đến thăm một gia đình nào đó, chủ nhà thay vì niềm nở đón chào, họ chỉ lạnh lùng nói cho có: "Mời vào". Tệ hơn cả, chủ nhà còn phá bỏ mọi nghi thức có từ xưa đến nay. **Ai gây sự trước? Tổng thống Donald Trump hay bà Chủ tịch Hạ nghị viện Nancy Pelosi?**

SỰ KIỆN # 2. Mời bạn đọc lên Youtube xem lại hình ảnh TT. Donald Trump bước từ cửa, tiến lên bục đọc diễn văn, nơi ngay sau vị trí ông đứng là chiếc bàn cao nhất, với Phó Tổng thống Mike Pence, Chủ tịch Thượng nghị viện, và bà Nancy Pelosi, Chủ tịch Hạ nghị viện ngồi. **Khuôn mặt TT. Donald Trump không vui, mang rõ nét bực mình, mặc dù ông được những vị dân cử đảng Cộng Hoà đứng hai bên bắt tay, đón chào.** Tôi đã từng theo dõi nhiều bài diễn văn đọc trước Lưỡng viện của các vị tổng thống tiền nhiệm, từ ông Ronald Reagan cho đến Donald Trump. Chặng đường tiến từ ngoài cửa, lên bục đọc diễn văn, tuy ngắn, nhưng là chặng đường vinh quang nhất của tất cả các vị tổng thống, Cộng Hoà cũng như Dân Chủ. Tiếng vỗ tay vang dội, trên dưới 10 phút, ai cũng muốn được bắt tay. Bao giờ cũng vậy tổng thống đều dừng lại khá lâu để nói vài câu với những vị dân cử đón mình. Lần này TT. Donald Trump không mấy vui, ông biết rõ sẽ không có hay rất ít các vị dân cử thuộc đảng Dân chủ thật sự chào đón! **Vui sao được khi chủ nhà phá bỏ nghi lễ quốc gia, ngay từ giây phút đầu tiên?**

Chẳng cần phải là chuyên gia tâm lý, người bình thường cũng sẽ phản ứng như thế thôi. Khi người đại diện cho chủ nhà không đón tiếp mình bằng nghi lễ trang trọng dành cho địa vị người đứng đầu đất nước Hoa Kỳ. Phản ứng không hài lòng là tự nhiên. Lịch sử Hoa Kỳ, có lẽ chỉ có một Tổng thống Obama khi qua thăm Trung cộng bị chủ nhà cố tình hạ nhục, không đón bằng nghi lễ quân cách dành cho Quốc khách, lại còn bắt đi xuống bằng cửa sau máy bay, vẫn ngậm đắng nuốt cay chấp nhận. **Donald Trump không phải Barrack Obama!** Hình như Chủ tịch Tập Cận Bình biết rõ điều này hơn bà Nancy Pelosi?

Photo: Nextshark.com

SỰ KIỆN # 3. Chúng ta nghe nói rất nhiều trên truyền thông, báo chí, khi TT. Donald Trump trao bản diễn văn cho Phó Tổng thống Mike Pence và bà Nancy Pelosi. **Bà Chủ tịch Quốc hội đưa tay ra bắt, và ông Trump không bắt tay.** Chuyện này có thật. Nhưng tôi đã xem kỹ, nhiều lần lại đoạn video thì thấy rõ:

a) TT. Donald Trump cũng không bắt tay cả Phó Tổng thống Mike Pence. Có lẽ vẫn còn ấm ức? **Đúng ra không nên làm thế, ông Trump bị trừ một điểm! Nếu đúng là TT. Trump cố tình không bắt tay bà Pelosi, chúng tôi nghĩ rằng ông ta cũng có lỗi trên cương vị tổng thống.**

b) Ngay sau khi đưa hai bản văn cho ông Mike Pence và bà Nancy Pelosi ông đã nhanh chóng quay về bục đọc diễn văn. **Như vậy bảo rằng Tổng thống Trump từ chối bắt tay bà Pelosi chưa hẳn là đúng. Có thể ông quay xuống quá nhanh nên không thấy bà Pelosi đưa tay ra**. Nên nhớ ông Trump cũng không bắt tay cả ông Pence, cho nên nói là Tổng thống Trump gây sự trước, có lẽ là một kết luận vội vàng quá?

Cứ cho là giới truyền thông báo chí đúng, họ đổ hết mọi lỗi lên ông Trump. Thử đặt địa vị mình vào vị trí TT. Trump, bạn sẽ hành động ra sao khi bà Nancy Pelosi không ngừng tấn công, đòi truất phế mình liên tục ba năm, bảo là phải vui vẻ liệu có quá đáng chăng? Đừng bắt ông ta làm siêu nhân, chính Đức Giáo Hoàng Francis mới đây đã giận dữ đánh vào tay một người phụ nữ khi bà bất ngờ nắm tay ngài và kéo về phía mình. Đó là phản ứng tự nhiên của mỗi chúng ta khi gặp chuyện ngoài ý muốn.

Photo: Mandel Ngan/AFP via Getty Images

SỰ KIỆN 4. Qua tường thuật của đa số truyền thông và báo chí, chúng ta ít nghe giới này nói đến (Sự kiện # 1). Các cụ nhà ta có câu nói, "Không có lửa, làm sao có khói?" Và người Mỹ cũng có một thành ngữ tương tự "*Mọi chuyện xẩy ra đều có nguyên nhân của nó*" [Everything happens for a reason.]

Ở tuổi 80, bà Nancy Pelosi được bầu làm Dân biểu của tiểu bang California từ năm 1993 và đây là lần thứ hai bà giữ chức Chủ tịch Hạ nghị viện Hoa Kỳ, với 27 năm làm trong Quốc hội, đón tiếp rất nhiều tổng thống thuộc cả hai đảng Dân chủ và Cộng Hoà. Không thể nói là bà không biết nghi lễ! **Xem lại tài liệu lưu trữ những lần đón tiếp các tổng thống tiền nhiệm, bà Pelosi giữ nguyên tắc rất đúng. Nhưng lần này thì không! Cho nên, đây là chủ ý chứ không phải sơ xuất!**

Cũng may, nếu bà Pelosi cứ làm đúng theo nghi lễ của Quốc hội, mở lời chào đón TT. Donald Trump như mọi vị tiền nhiệm trước đây, chúng ta sẽ không còn chuyện để nói nữa!

Truyền thông và báo chí Việt Nam chỉ biết nghe theo một Tổng Biên tập là ban Tuyên giáo Trung ương đảng, luôn luôn đưa tin một chiều, định hướng sẵn. Thì báo chí, truyền thông tại Hoa Kỳ, mặc dù không bị chính phủ chi phối, họ tự do loan tin, kể cả "tin vịt/tin giả" (Fake news) lại trở thành nguy hiểm vô cùng. Hệ thống truyền thông Mỹ cũng có vài ông "Trùm Mafia" đứng đằng sau, theo thống kê của Gallup, 62% thông tin trên báo chí, là "thiên vị", xin trích dưới đây bản tin của ký giả Jeffrey M. Jones, tựa đề: "Người Mỹ: Nhiều thông tin không đúng, Thiên vị, Không chính xác [Americans: Much misinformation, Bias, Inaccuracy in News] "*Nhìn chung, 62% người Mỹ cho biết những tin tức họ đọc trên báo chí, nghe trên đài phát thanh, hoặc xem truyền hình đều mang tính "thiên vị". Họ cho rằng đa số giới truyền thông đều cung cấp thông tin chính xác, nhưng khoảng 44% những gì họ xem là không đúng. Người dân Mỹ cũng tin hơn một phần ba tin tức là không đúng và tường thuật sai*." [Overall, U.S. adults estimate that 62% of the news they read

in newspapers, see on television or hear on the radio is biased. They think the news media mostly provide accurate information, but still estimate that 44% of what they see is inaccurate. And they believe that more than a third of the news they see in these channels is misinformation -- false or inaccurate information that is presented as if it were true.]

Trong nước, chẳng mấy ai còn tin ở báo chí, xem truyền hình chẳng qua là giải trí, nhưng khi đến phần tin tức mọi người đều tắt TV hoặc làm chuyện khác, không buồn nghe. Rõ ràng, khi người dân đã không tin, thì chẳng thừa hơi, mệt sức mà xem.

Giới báo chí và truyền thông Mỹ thông minh hơn bọn khỉ "nón cối" nhiều. Họ chọn lựa và cắt xén để lái người đọc theo ý mình, mà khán thính giả không hề biết. Câu chuyện nêu trên, họ chỉ cần bỏ qua câu mở đầu không theo nghi lễ đón tiếp Tổng thống Donald Trump, ai mà để ý đến chuyện này? Thay vào đó, họ nhấn mạnh chi tiết ông Trump không bắt tay bà Pelosi, mọi chuyện đã nhanh chóng thay đổi 180 độ! Lỗi của Trump, lỗi của Trump mọi đàng! Ngạn ngữ của người Yiddish có câu: "Một nửa sự thật là nói láo hoàn toàn" [A half truth is a whole lie]. Vâng, chính cái một nửa sự thật đó khiến chúng ta bị rơi vào mê hồn trận và quên chuyện đi tìm chân lý.

Nhìn vào biểu đồ của viện thống kê Gallup dưới đây, chúng ta sẽ thấy truyền thông, báo chí Mỹ họ có thật sự trung thực không? Mầu xanh nhạt tượng trưng cho báo truyền thống. Mầu xanh đậm nói đến mạng xã hội. Biased = thiên vị. Inaccurate = Không chính xác. Misinformation = Tin tức sai.

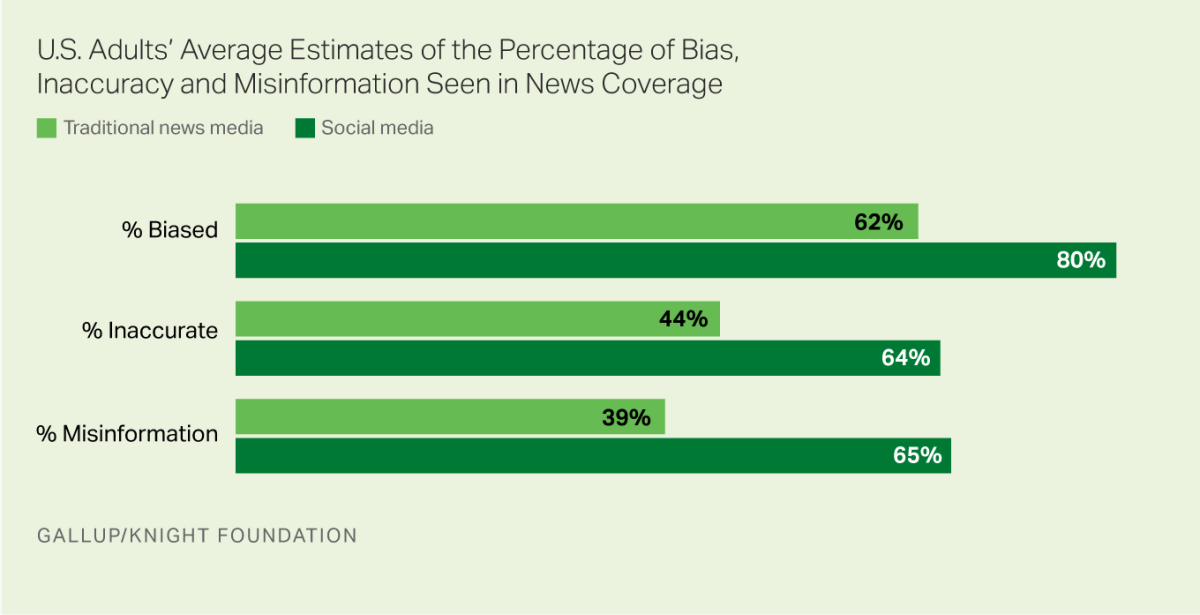

Photo: Gallup/Knight Foundation

SỰ KIỆN 5. Tin mới, và cũng ít người để ý hoặc nghe, nơi vị trí đọc diễn văn của tổng thống, cũng như chỗ ngồi của chủ tịch Quốc hội, có nhiều máy quay phim đặt ở những chỗ khác nhau, chứ không hẳn chỉ có một máy phía trước. Những máy phụ cho thấy, trong lúc ông Trump đọc diễn văn, bà Pelosi giả vờ lật qua, lật lại các trang làm như là mình đang đọc. Thật ra, bà ta âm thầm sắp ra từng trang một, và xé trước ở giữa các trang đó, xếp riêng biệt, để sau này dễ xé. Không phải chuyện xé bài diễn văn chỉ xẩy ra khi ông Trump chấm dứt. Đã được chuẩn bị trước! Quan sát kỹ, ngôn ngữ cơ thể cho thấy bà Pelosi không hề ngồi yên chăm chú lắng nghe, bà đã bực bội, khó chịu, miệng nhai tóp tép (như nhai trầu) cho biết là bà ta đã không thoải mái ngay từ giây phút đầu tiên, và ý định xé bài diễn văn cũng đã có từ trước, không cần chờ đến cuối giờ.

SỰ KIỆN 6. Bà Chủ tịch Quốc hội Nancy Pelosi đã giận dữ xé đôi toàn bộ bài diễn văn của Tổng thống Donald Trump khi ông vừa đọc xong, vẫn còn đứng trên bục và chưa đi xuống. Chuyện này đúng, cả thế giới biết, hình ảnh rõ ràng. Người theo Dân chủ và ghét TT. Trump sẽ đồng ý với việc làm này. Nhưng những ai đứng về phía Trump chắc chắn sẽ không thể chấp nhận được.

Chúng tôi nghĩ, trên cương vị Chủ tịch Quốc hội Mỹ việc xé bài diễn văn của tổng thống thể hiện sự thiếu kiểm soát của một chính trị gia. Nếu bà Nancy Pelosi không kiểm soát được cảm xúc của bản thân, thì làm sao bà có thể điều hành một đất nước? Chỉ huy không thể đặt "tư thù" cá nhân lên trên "đất nước".

Trên cương vị Chủ tịch Quốc hội, bà Nancy Pelosi không chỉ đại diện riêng cho đảng Dân chủ. Bà đại diện cho tất cả các vị dân biểu Dân chủ lẫn Cộng hoà, bà đại diện của toàn thể dân chúng Mỹ, trong đó có hơn nửa dân số không bầu cho bà. Bài diễn văn của tổng thống là một báo cáo trước quốc dân, trong đó tôn vinh nhiều công dân ưu tú của đất nước. Hành động xé bài diễn văn này khiến Giáo sư Jonathan Turley, một người thuộc đảng Dân chủ, đã nhiều lần công khai chỉ trích Trump trên truyền thông, ông cho biết từng bỏ phiếu cho Hillary Clinton, đã lên tiếng: **"Nếu Pelosi không giữ được nhân cách và tính trung lập trong vai trò Chủ tịch Quốc hội, khi Tổng thống đọc thông điệp trước quốc dân, bà cần phải từ chức."** [If Pelosi cannot maintain the dignity and neutrality of her office at the State of the Union, she should resing.] Xin dành tất cả lòng kính trọng đến Giáo sư Jonathan Turley. Người đã đặt "công lý" lên trên "đảng phái" xem trọng "hiến pháp" hơn "tư thù" cá nhân.

Không bắt tay, và xé diễn văn hai việc hoàn toàn khác nhau, không thể dùng chuyện nhỏ để biện minh cho tội lớn! Bạn đọc có thể không đồng ý, tôi tôn trọng ý kiến của bạn. Chúng ta không cần phải ném đá nhau đến sứt đầu, u trán. **Hãy chờ đến ngày 3/11/2020 xem cử tri Mỹ đưa ra phán quyết cuối cùng**.

Photo: Mandel Ngan/AFP via Getty Images

SỰ KIỆN 7. **Nhà chính trị gia bình tĩnh, chững chạc nhất mà tôi chọn trong buổi tối ngày Thứ ba 4/2/2020 chính là Phó Tổng thống Mike Pence**. Ông ngồi trên ghế chủ toạ cùng với bà Nancy Pelosi, ông biết rõ hơn ai hết những việc làm trẻ con của cụ bà tuổi 80. Bà đọc thật hay giả vờ? Bực bội, khó chịu ra sao? Ngôn ngữ cơ thể của người ngồi bên cạnh không hề làm PTT. Mike Pence phân tâm, hình như đối với ông Mike

Pence, đấy chỉ là trò "trẻ con" của một bà cụ tuổi 80! Không hề biểu hiện một sự khó chịu nào cả trên khuôn mặt, không có bất cứ một phản ứng nào sai. Bình thản, mọi chuyện đâu còn đó. Tuyệt vời!

Cuối bài diễn văn của TT. Donald Trump, PTT. Mike Pence đứng dậy vỗ tay rất lâu, mặc kệ bà Pelosi đang giận dữ, cố tình biểu diễn màn trẻ con cho truyền hình quay phim. Hai hình ảnh, hai nhân cách!

Là con người, rất ít ai có thể kiểm soát cảm xúc của mình khi nóng giận. Chúng tôi hiểu việc làm của bà Nancy Pelosi. Nhưng nếu chỉ là mụ hàng tôm hàng cá ít học thì chúng ta chẳng còn gì để nói cả, nhưng là Chủ tịch Quốc hội Hoa Kỳ, nhân vật thứ ba, sẽ đương nhiên nắm chức tổng thống nếu cả hai người đương kim tổng và phó tổng thống có chuyện không may xẩy ra. Thì thật là đáng lo cho tương lai nước Mỹ!

Thắng hay thua là chuyện thường trong đời sống. Xem những chương trình thể thao, tennis, bóng rổ, đô vật ... đa số chúng ta thấy sau cuộc thi đấu, cả bên thua lẫn bên thắng đều bắt tay nhau. Cũng có những cá nhân không xứng đáng khi thua họ có những cử chỉ không chấp nhận được. Những người đó sẽ bị đào thải bởi giới hâm mộ.

Trong chính trị Mỹ, chúng ta không thể nào quên được những cử chỉ nhân văn, khi ứng cử viên thua cuộc bầu cử, gọi điện thoại chúc mừng người chiến thắng. Các vị tổng thống Mỹ cũng có một "luật bất thành văn" đó là người tiền nhiệm sẽ không bao giờ nói xấu người đương nhiệm. Không biết hiện nay đảng Dân Chủ có còn tôn trọng những truyền thống đó không? Hay là nhất định đánh cho Trump cút, Trump nhào?

Hiến pháp Hoa Kỳ, phân chia rõ ràng: Tam quyền phân lập, Hành pháp, Lập pháp và Tư pháp. Nếu Hành pháp là chính phủ, bất đồng ý kiến với Lập pháp là quốc hội, hoặc ngược lại, cả hai sẽ đưa ra tranh kiện tại Tối cao pháp viện, và tuân thủ mọi phán quyết cuối cùng của Tối cao pháp viện. Dân chủ là thế đó! Giá trị của một xã hội dựa trên nguyên tắc "Pháp trị" là như thế.

Truyện đề nghị truất phế và luận tội Tổng thống Trump là quyền của Quốc hội (Hạ nghị viện) với đa số phiếu đồng ý là Hạ nghị viện có quyền làm. Vai trò của Hạ nghị viện là Công tố viên (buộc tội). Trong thời gian luận tội này, Thượng nghị viện không có quyền can thiệp. Nhưng Công tố viên không phải là Chánh án, bạn cứ điều tra đi, sau đó đưa ra Toà án (Thượng nghị viện). Chỉ có Thượng nghị viện mới có quyền buộc hoặc tha tội, nếu đủ 2/3 số phiếu các Thượng Nghị sĩ đồng ý, tổng thống sẽ bị mất chức. Dưới 2/3 (67 phiếu) tổng thống vô tội. Xin hiểu rõ chữ VÔ TỘI khác hoàn toàn với THA TỘI.

Photo: Internet.

Tiếc thay, sau phán quyết của Thượng nghị viện, TT. Trump được tuyên bố VÔ TỘI. Nhưng bà Chủ tịch Quốc hội và một số đông thành viên Thượng nghị sĩ, Dân biểu đảng Dân chủ vẫn không chấp nhận phán quyết của Thượng nghị viện. Bà Pelosi vẫn cay đắng tuyên bố: "*Ông ta sẽ bị luận tội suốt đời, dù ông ta có nói gì đi nữa, dù báo chí có chạy hàng chữ lớn nơi trang đầu, ông ta vẫn bị luận tội suốt đời*" [He's impeached forever no matter what he says or whatever headlines he wants to carry around. You're impeached forever!] Ghê gớm thật! Thượng nghị viện Hoa Kỳ chẳng là cái quái gì cả, bản Hiến pháp các tổ phụ của đất nước soạn ra 233 năm trước cũng là đồ bỏ. Bà Nancy Pelosi qua câu nói trên đã biến toà án Hoa Kỳ thành những phiên toà Kangaroo!

Bà Nancy Pelosi đã ngồi xổm lên Hiến pháp Hoa Kỳ được soạn thảo từ ngày 17/9/1787, và ban hành ngày 28/9/1787, bản Hiến pháp 233 năm lịch sử đang bị xé nát! Cũng như Nancy Pelosi đã từng xé bài diễn văn trước quốc dân của người đứng đầu đất nước. Lịch sử sẽ nhanh chóng quên đi cái không bắt tay của TT. Trump, nhưng chuyện xé bài diễn văn của bà Pelosi sẽ là vết nhơ không bao giờ quên.

Vinh dự gì mà khoe? Hãy chờ xem lịch sử phán xét!

Photo: Mandel Ngan/AFP via Getty Images

Chúng tôi không phải là cư dân California cho nên không thể bầu cho bà Pelosi. Năm 2016 chúng tôi cũng không bầu cho ông Trump. Nhưng chắc chắn năm 2020 sẽ bầu cho TT. Donald Trump. Có nhiều cá tính của ông Trump chúng tôi vẫn không thích, nhưng không thể quên ở TT. Trump với những gì ông đã cống hiến cho đất nước Hoa Kỳ trong hơn ba năm qua.

Với tất cả sự kính trọng dành cho bà Nancy Pelosi, cho phép chúng tôi được đặt câu hỏi:

- Trong nhiệm kỳ hai năm của các vị dân biểu Quốc hội, hai năm vừa qua đảng Dân chủ dưới sự lĩnh đạo của bà đã làm được những gì cho đất nước, ngoài chuyện luận tội vu vơ TT. Trump?

- Tổng thống Hoa Kỳ có quyền ra lệnh điều tra bất cứ công dân Mỹ nào phạm tội hối lộ, dù ở trong hay ngoài nước không?

- Ông Joe Biden hiện nay chỉ là một công dân Mỹ bình thường như hơn 300 triệu người dân khác, ông chỉ là một trong nửa tá ứng cử viên tổng thống, chưa hề được đảng đề cử là đại diện chính thức ra tranh cử chức vụ tổng thống. Chẳng lẽ, TT. Trump và Bộ Tư pháp Hoa Kỳ không có quyền điều tra mấy ông bà ứng cử viên sao? Điều luật nào không cho phép chính phủ điều tra những việc làm bất chính của công dân trong nước của mình khi họ vi phạm ở một quốc gia khác?

- Hiến pháp Hoa Kỳ có cho phép bà và các dân biểu đảng Dân chủ quyền phủ quyết quyết định của Thượng Nghị viện và số phiếu bầu cho TT. Trump của toàn dân không?

Với đa số tại Hạ nghị viện, đảng Dân chủ đã bỏ ra hơn 2 năm điều tra mọi tội lỗi "tưởng tượng" của TT. Trump, tốn ngân quỹ quốc gia hàng chục triệu Mỹ kim, tạo ra một đám hồ sơ dầy hơn 28,000 trang, và chẳng đi đến đâu! Bài học "mưu sinh thoát hiểm" các chiến binh học, khi chúng ta ở trong vũng lầy, càng cựa quậy nhiều càng chết nhanh. **Bình tĩnh trong thất bại!**

Hôm nay ngày Valentine 14/2/2020, tính đến ngày cử tri Mỹ đi bầu 3/11/2020, còn đúng 263 ngày nữa! Các ứng cử viên tổng thống đảng Dân chủ vẫn còn loay hoay tranh cãi nhau, không ai đưa ra được một chương trình nào thuyết phục, ngoài đám "bánh vẽ" cái gì cũng miễn phí: Tha nợ cho sinh viên, mở cửa đón di dân bất hợp pháp, phá thai ngay cả đến tháng cuối cùng ... Nhưng không cho biết lấy tiền đâu để trả cho những chiếc bánh đó? Ông Joe Biden, thì tụt hậu xuống hạng 4 hạng 5 tại hai cuộc bầu cử sơ bộ

Iowa và New Hampshire! Phe "cực tả" đứng đầu là ông Sanders đang thắng thế, chuyện đếm vài triệu phiếu ở Iowa vẫn chưa xong ... Chuyện trong nhà còn chưa ra gì, thế mà cụ bà Nancy Pelosi vẫn còn hung hăng, múa võ sơn đông đòi hạ bệ ông Bộ trưởng Tư pháp William Barr. **Hình như đảng Dân chủ đang hoảng loạn trong thất bại?**

Bài viết xin được kết thúc bằng câu nói nổi tiếng của Triết gia người Mỹ, ông Ralph Waldo Emerson: "**Hành động của bạn vang dội, đến nỗi tôi không còn nghe được những gì bạn nói**" [Your actions speak so loudly, I cannot hear what you are saying].

Nguyễn Tường Tuấn
<tuan@1TeamConcept.com>
14/2/20